

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

8. Mala nostra pelle.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56381)

Mala scens va- gus. Gula- bricus quomodo olim de- pictus.

Apposita quidam antiqui inuentum cæcam & in vita lubricam volentes nobis repræsentare, depinxerunt adolescentem oculis velatum, pectore & capite nudum, manu dextra colligatum, ambulante per præcipitium & iter lubricum. Sed huic Adolescenti retrò aderat figura Senis cuiusdam, eo schemate quo depingi à nobis solet Tempus : & Senex ille ei paulatim detrahebat fila singula veli, quo erat obvelatus, ita vt tandem clarè videret. Significabatur itaque hac pictura Adolescentia, quæ non erubescit ob nuditatem, effrons & audax capite erecto ob arrogantiam, dextram habens ligatam sinistra libera, quia vix quippiam dextrè agit, sed sinistra omnia libertate licentiosa & præsumptuosa, per quam præcipiti gressu ruit in varia lubrica & damnoia peccata : donec tandem ætatis progressu incipit sapere, & præteritam vanitatem & ignorantiam agnoscere, paulatim velo discillio à Tempore retrò stante. Adiciamus & hic, Virgineum Beatissimam, quæ temporis & ætatis nostræ curam habet, Adolescentibus quos adamat hoc velum excæcans detrahente, vt clarè tandem videant, in quibus versentur periculis : eiusque vincula detrahere dissolueret, vt opera sua rectius agant, certiusque ambulent, vitantes lubricum & præcipitium, quod antea ob cæcitatem non prævidebant. Propterea igitur iure ei dicimus: *Solve vincula res: Profer lumen cæcis.*

faciens pacem, & creans malum. Hæc mala pœna, cum non sint absolute mala, non nisi sub condicione à nobis depelli exposcendum est, si scilicet ita expediat saluti nostræ. Hæc ergo conditio subdeprecantes illud à nobis dirigitur: *Mala nostra pelle.* Ceterum, innumerabilia sunt mala, quibus homo cingitur durante hac misera vita, pro quibus gemitus meritò in eorum edit, dicens cum Plate: *Leuauis oculos meos in montes, vnde venies auxilium mihi.* Iustar Montium sunt Sancti, qui in cœlis minorum vertice fulgent, possuntque nobis auxiliari, quia apud Deum potentes sunt: scintilleque mala nostra, & ea inuentur non sine compassione, quia per similia transire eos oportuit. Mons autem in vertice montium est Maria, quæ vsque ad Deitatis solium sublimitatem suam exiit: vnde lateret omnes est potentissima, & simul promptissima ad succurrendum. Id eod seuerius dixit Plates: *Sicut oculi ancille in manibus Domine sue, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, vt misereatur nostri.* Similiter & dicere possumus: *Sicut oculi ancille in manibus Domine sue, ita oculi ad DOMINAM nostram, vt misereatur nostri.* Miserece nostri, o piissima Domina, quia multum repleti sumus deprecatione. Repleta est malis anima nostra, & vita nostra inferno appropinquauit.

LECTIO VIII.

Mala nostra pelle: Bona cuncta posce.

Pro quibus malis pellendis. Et bone poscendis sit inuocanda B. M. V. Mala sine duplici culpa.

Duplicia mala, quæ possumus petere per Virgineis Mariæ intercessionem, & apud Filium auctoritatem à nobis depelli. Primi generis sunt mala culpa, hoc est, peccata, quæ quia absolute mala sunt, nec à Deo proueniunt, quia *Deus eius non est auctor, cuius est vltor*, teste d. Augustino) ideo vt ea amoluerit à nobis, suppliciter & simplicitate debemus deprecari: nullamque hic oportet iactare conditionem. Cum enim Deo absolute displiceant, & grauissimè noceant nobis, ac retardent à summo bono, gratiaque diuina nos priuent, odio ea habere, & omni nitu à nobis auertere necesse est. Sic iuvat feruenter orare Deiparam Virgineam, vt compassionis suæ oculis nos respiciens, & infirmitatem nostræ commiserans, liberet nos à peccatis præteritis, presentibus & futuris, & huc tendit ille versus, *Mala nostra pelle.*

Sunt impendenda nobis mala spiritalia, sunt & corporalia: sunt interna, sunt & externa: sunt temporalia, sunt & æterna: à quibus omnibus Mariæ Virgineis ope liberamur. Quidam diabolicis suggestionibus intus vexantur, internisque tentationibus agitantur. Et cuiusnam felicitis auxilium implorabunt, quam Mariæ, & cum gemitu dicentes: *Mala nostra pelle?* Sunt qui patiuntur inquietudinem animi & conscientie angorem, tristitiam turbulentam, acediam opprimentem, aliasque tenebras interiores: iam non hæc grauiora mala: Sed illa luce sua dispellere potest auxiliatrix Mariæ. Hæc nempe sunt interna & spiritalia mala, pro quibus pellendis celeste auxilium est necessarium. Sunt & alij qui affliguntur infirmitatibus, persecutionibus, periculis, & in dijs inimicorum, aliisque accidens deplorabilibus, quæ se, et familiam, vel consanguineos, vel affines concitant. Certè hæc vita scætar innumeris miseris & afflictionibus. Nec ferè elabitur dies aut hora, quin aliquid triste aut funestum accidat. In figura huius rei primus nuntius, qui annuntiabat Jobo isfortunium quod acciderat, vix verba expleuerat, quin secundus aliquid duntiarer, mox deinde & tertius, illi cò & quartus. Sic funesta funestis, nuntij nuntijs succedebant, delig nantes quid in hac miserie volubili rota contingat. Sicut enim in rota molendini continua reuolutio est, axisque axem trudit, gradus gradum in aquam impellit & mergit; quod si mergat sursum, mox reuoluitur deorsum: ita se habet vita nostra, hora horam, dies diem trudit, & in miseria nouas impellit, nouasque sollicitudines: si ex

Mala pœna.

Secundi generis mala vocant Theologi mala pœna: Et sic vocantur omnia, quæ nobis molesta sunt, afflictionesque & pœnas nobis infligunt, si cò & quartus. Sic funesta funestis, nuntij nuntijs succedebant, delig nantes quid in hac miserie volubili rota contingat. Sicut enim in rota molendini continua reuolutio est, axisque axem trudit, gradus gradum in aquam impellit & mergit; quod si mergat sursum, mox reuoluitur deorsum: ita se habet vita nostra, hora horam, dies diem trudit, & in

Amos 3.

De hoc malo intellige illud: *Si est malum in ciuitate quod non feceris Dominus. Et rursus: Ego Dominus, & non est alter formans lucem, & creans tenebras,* miseria nouas impellit, nouasque sollicitudines: si ex

vaa emerit homo, in alteram citò recidit. Au-
numera possunt afflictiones & mala totius vite
nostri, immò, sufficit diu malitia sua, ait Domi-
nus. si ergo petimus Mariam, vt hæc mala etiam ex-
teriora, quatenus nocere possunt salutis nostre, de-
pellat nobis, vel patientiam & fortitudinem sug-
gerendo vertat in bona; vt sic transeamus per mala
temporalia, vt nos incidamus in æterna. Scire eni-
m debemus cum S. Bernardo, quòd tribulationes
& alia mala pœnarum & afflictionis tria nobis bona
conferre possunt. 1. Exercitium, ne virtus amoris
ostij torpore frigeat. 2. Probationem, vt nostra con-
stantia fortitudo ad exemplum hominibus imoretur.
3. Præmium, vt iuxta tribulationis modum homo
immenso gloria pondus accipiat. Quocirca suadente
eodem Bernardo, tribulationi in nos incurrenti tria
sunt opponenda, vt facilius & iuuuins perferatur.

Tribula-
tiones tria
nobis bo-
na confere-
unt.

Tribula-
tioni oc-
currenti
tria sunt
opponenda.

1. Electionum agones & angustie, quas patiuntur
qui pie viuunt.
2. Redemptoris afflictiones & molestia, quas ei sa-
uissimi Principes inuenerunt.
3. Dispositio moderatricis iustitia, cuius altitudi-
nem, quaj virgo Ioseph summam adorare debe-
mus, non discenter. Hæc Bernardus in Sentent.

1. Electionum agones & angustie, quas patiuntur
qui pie viuunt.
2. Redemptoris afflictiones & molestia, quas ei sa-
uissimi Principes inuenerunt.
3. Dispositio moderatricis iustitia, cuius altitudi-
nem, quaj virgo Ioseph summam adorare debe-
mus, non discenter. Hæc Bernardus in Sentent.

3. Bonum itaque est à Deipara postulare, vt avertat
à nobis morbos, pestilentias, calamitates, peri-
cula, ab igne, ab aqua, a tempestate, fames, bella,
torque flagella quibus percutimur, & plagas qui-
bus terremur. Sed tamen præcipue & enixissime
flagitandum est, vt depellat plagas spirituales, quæ
maiori nos inuoluunt periculo, quàm tempo-
rales.

Admirabilis fuit & terribilis Virga Moysis, quæ
velut instrumento Ægypto tot induxit plagas. Hæc
enim percussit aquas, vertit in sanguinem, percus-
sit quoque fluuios & paludes eduxit ranas, &
cyniphes, & muscas; percussit aerem, induxit
grandinem & tenebras; denique pestilentiam &
victa fantosa innoxia, tandemque primogenita
omnia acerbillimo cum lectu interfecit. O Virga
tot malis inductis plane exosa Ægyptijs, & lamena-
tabilis, ac horrenda.

Virga etiam nomen competit Mariæ: Egressa est
Virga de radice Iesse. Sed Virga tota florida, suaui-
& amabilis. Virga virtutis ipsa est in manu Dei, sed
non ad infligendas plagas & inducenda mala; imò
potius ad illa depellenda seruit, & ad bona omnia
adducenda. Quapropter Virga ista omnes tollit
plagas, quæ in Ægypto nostra tenebrosa, hoc est,
in mundo possunt reperiri, propterea et canimus:
Mala nostra pelle.

Decem
plagæ Æ-
gyptiæ
seu milii
per B. M.
V. vt Vir-
gam sol-
uantur.

Decem sicut Ægypti plagæ, & totidem mala in
mundo perniciosa præsidabant, quæ MARIA, Vir-
go & Virga, sua intercessione depellit.
Prima fuit, conversio aquæ in sanguinem, ita vt
esse cruor in omni terra Ægypti loco aquæ pota-
bilis, quo cruore pisces omnes intermoriebantur,
& homines siti grauissima cruciabantur. Per san-
guinem in Scripturis sacris peccata designantur,

quæ ita in hoc seculo, cuius Ægyptus erat fortia,
exundant, vt rectè dicatur. Infecta terra in sanguine est conuer-
nibus. Propterea etiam dixit Propheta: Aquis ver-
sum Domini Filij Israel, quia iudicium Domino in san-
cum habitatoribus terra. Non est enim veritas, & quidem.
non est misericordia, & non est scientia Dei in terra, Psl. 105.
Maledictum est mendacium, & homicidium, & fur-
tum, & adulterium inuenerunt, & sanguis san-
guinem tetigit. Ecce vbi debet esse aqua veritatis,
aqua misericordie, aqua scientie & gratie diuinæ
ad reficiendas animas, non nisi sanguis corruptus &
inficiens peccati reperitur. Hoc intuentur MARIA,
omnes licentes in vitæ ad aquas, hydria benignita-
tis suæ tanquam altera Rebecca de puteo aquæ vi-
uæ haurit, & in canales refundit; à sanguine flui-
minibus mundi dehortatur, vt ultra non sint Viri
sanguinum, sed omnes Filij Dei, qui non ex sangui-
nibus, nec ex voluntate carnis, sed ex Deo nati sunt.

2. Plaga
Ranarum.

Secunda plaga fuerunt Ranæ, ingredientes do-
mos, cubicula, lectos, furnos, cellas, plateasque
completesita vt nec foras progredi possent Ægy-
ptij vijs oppletis, nec intris manere, referit etiam
iouis penetralibus ad summam vique contigna-
tiones. Hinc fiebat vt & sedentium, & edentium
mensas, & cubantium lectos invaderent; ac con-
spurcarent omnia, cibosque corroderent, imò cum
cibus in eorum ora profunderent. Per has ranas desi-
gnati possunt rixosi, & inquiri, ac tumultuosi, qui
turbant pacem in domibus vel communitatibus,
per discordiam, per vanam loquacitatem, per detra-
ctionem, per inflationem; Ranarum instar inflati
& coarctantes, & impuritatem exhalantes, alijs
omnibus sunt tædio. Possunt & designari (inter-
prete Gregorio Nysseno) qui vitæ luxuriosæ & vo-
luptuosæ sunt addicti, quia hi instar ranarum in cæ-
no & luto, in aquis putidissimis agunt, fœdique sunt fœ-
tentes, alios turpiloquio inquietantes & commu-
culantes; quorum magnus est numerus. Vbi que ve-
rò penetant, in mensis, in conuiujs, in colloquijs,
in cubiculis, in penetralibus suam turpitudinem ex-
halantes. O Virgo Maria, amolire à nobis hæc pla-
gam virga virtutis tuæ: expelle hunc fœtorem flo-
re & odore charitatis & castitatis tuæ, vt concor-
des & vnanimes, vnusque moris habitantes in do-
mo Filij tui, in Ecclesia sancta Dei, verba nostra ni-
hil redolcant, nisi vnitatem, nisi pietatem, nisi pu-
ritatem, allegata procul omni contumione & dis-
cordia, omni rixa & coarctatione, omni gula, omni
denique putida corporum & verborum salacitate
& libidine. Amoue etiam à nobis Ranas, hoc est,
inflatas hæreticorum doctrinas iuxta S. Augustini-
qui loquacissima vanitate tumidi, è paludibus &
putidissimis aquis suis clamitant, & nobis importuni
sunt voce & clamore suo nocturno & diurno; con-
nanturque in penetralia nostra, & in penetralia do-
mus Dei se ingerere, profana facta; omnia con-
spurcantes suæ veneno doctrinæ. Loquacitatem su-
perandam & purant, impudentiam confusam iam exstis-
mani, maledicere omnibus officiis bonæ conscientia su-
ascent.

2. Plaga
Ranarum.

2. Plaga
Ranarum.

dicant inquit Tertullianus. Tu illas abige & com-
pecceras iniquitas & iniquitates; imò illas in-
terime, quia, Tu sola cunctas hæreticas interemisti
in vniuerso mundo. Sic Mala nostra pelle, bona cum
illa posse.

3. Plaga
Cyniph.

Tertia plaga fuerant Cyniphes, per quos aliqui
intelligunt pediculos, alij pulices, alij culices. Mi-
nuta, sed molestissima animalia fuerunt, cuiuscu-
que generis fuerint, quæ multitudine sua totam æ-
gyptum, velut nubes expansa obumbrarent, inquit
P'ulo, & corpora aculeatis stimulis terebant, in
aures, nates, oculos involantes. Rectè autem per
hos cyniphes & culices intelligimus curas & solli-
citudines varias, quæ peccatores carni & mundo
deditos pungunt, inquietant, cruciant. Hæc est pla-
ga multorum atarorum & mundanorum, imò
& ambitulorum, qui nunquam quiescunt, sed se-
cum continuo mordentes & pungentes curas cir-
cumferunt. O Beata Maria, Virga Virginitatis Dei, dis-
cure à nobis has cruciantes sollicitudines, vt in hæ-
reditate Domini tecum morari possimus, & partem
habere cum sancta illa quiete, de qua dixisti: *In o-*
mnibus requiescit quies tua.

4. Plaga
Muscari.

Quarta plaga fuit muscarum acerbissimarum,
quas caninas multi vocant. Et hæc significare po-
tèst odia & iras, quibus æstant, & sese mutuo
mordent ac lacrant plerique litigiosi, detractores,
malefici, caninque homines, hoc est, caninis mor-
dibus præditi. Hæc plagam & mala, quæ parit, au-
dit, o Virgo, Virga virginitatis Dei, ab hereditate tua,
& hereditate Domini. Sis Ad vocata lites dirimens,
controversias componens, iras & odia tollens,
mufcas eliminans, quæ animos & corda lanciant,
in pacem & concordiam omnes reducens se mor-
dentes, sese inuicem consumentes. Hoc certe ex
corde petimus, dum dicimus: Mala nostra pelle. Tu
potes contere caput serpentis, & omne quicquid
venenatum est, eliminare potes, ac calcææo tuo
interimere. Hæc de te promissum Domini ha-
bes, & quidem in favorem nostrum; idèò suppli-
citer imploramus tuam gratiam hæc in plaga vene-
nata.

5. Plaga
pestis.

Quinta plaga fuit e silentia grauis animalium,
equos, alios, camelos, oves, boves depascens. Hæc
designat recordiam & stultitiam mortalium, qui
tamquam irrationabilia pecora viuunt in Ægypto
hæc tenebrosa: tamquam equi hincunt in viros
proximi sui: tamquam canes gibbosi sunt, & lu-
perberia rumidi: tamquam asini recalcitraant: tam-
quam boues & oves pascuntur ad occisionem, &
non nisi ventri indulgent: idèòque plagis Dei pro-
merentur affligi. Hunc fruendi, motem irrationa-
bilem amoue à nobis, o Beatissima Virgo, vt & si-
mul eximamur à plagis diuinis irrationabilium pec-
corum vertice incumbentibus. B'ne, ne illud in
nobis verificetur, malorum omnium origo: Homo
cum in honore esset, non intellexit, comparatus est in-
uenti insipientibus, & simile factus est illis. Sic, ad a-
lla nostra pelle, bona cum illa posse.

Psal. 48.

cum in honore esset, non intellexit, comparatus est in-
uenti insipientibus, & simile factus est illis. Sic, ad a-
lla nostra pelle, bona cum illa posse.

Sexta plaga fuit vesicarum & vicerum turgen-
tum. Io vicibus agitur (interprete Origene & V'ro
Iudoro) dolosa huius seculi & purulenta malitia; ceterum
in vesicis tumens & inflata superbia; in ferore ve-
stias & vlcera elevante, ira ac furoris infamia. O-
mnia hæc tollere potest Beatissima Maria, quæ &
compefcit malitiam, & sanctem omnem sanam, & in-
sanam mundanam comprimit, furoremque miti-
gat æt'uaris & turgentis animi. Rufus ergo hæc
nobis plagas deprecantes, dicamus ei supplices:
Mala nostra pelle.

Septima plaga fuit grandis duræ, lapidis inflata,
cum conituo & tempestate horrida, quæ nobis
molluit animos Pharaonis & Ægyptiorum. Hæc
ergo significat duram oblationem multorum
mundanorum in suis sceleribus, qui nec increpationes,
& nec correptiones diuinas volunt intelligere,
quantumlibet percutiantur. Hanc quoque obli-
uionem & duritiem auerte à nobis precibus tuis,
O MARIA.

Octava plaga fuit locustarum corrodentium &
fœdantium domos, lectos, cibos, arbores, & quic-
quid viride ac fructiferum erat in Ægypto. Per
quam locustarum plagam S. Augustinus, & eius se-
cutores Prosper & Rupertus, dicunt significari
culpam & penam eorum, qui violant octauum
Præceptum, Non saluum testimonium dices. Lingua Enchiridion
nempe mendax & detractoria deate locustis no-
centior est. Quæ mendaces hæretici comparantur
locustis. Sic & S. Gregorius per locustas intelligit
linguas adulationum, quæ omniem virtorem virtu-
tum sua corrumpunt adulatione, dum ad appeten-
das laudes transitorias cot' operantis inclinant. O-
Virgo potentissima; ab hac plaga locustarum ex-
emptos nos redde, quæ grande ingratum nobis
malum. Tibi autem de vobis repetimus: Mala nostra
pelle.

Nona plaga fuerat tenebræ densissima, quibus
involati fuerunt Ægyptij cum horrore, ita vt non vis
viderent se ipsos, nec alios, quousque vincula tenebræ. Ipsi
rum conficti in caliginosa carcere iacobani, hæc tene-
bræ typos fuerunt cæcitatatis, quem impij patiuntur
in peccatis. Has potestas expellere Maria luce
sua & intercessione, vt supra dictum est, omnem-
que nostram cæcitatem tergere.

Decima plaga fuit mors primogenitorum. Per hoc
hanc significatur damnatio animæ & mors eius, Merit
quia animus primogeniti dignitatem & principatum
tuum obtinet in homine: idèòque grandis lucus rapin-
e esse debet de eius morte & damnatione. Hæc mors
& damnatio cumulus est & consummatio omni-
um malorum. Hanc auerte à nobis o p'issima Ma-
ria, hisque vitioribus tuis, Virga decoris, Virga virtutis, quicquid
conferas, Virga deuotus, Virga virtutis, quicquid
noceum esse potest eorum salutem, tua benignitate,
dilectione, dilectione, consolatione, potestatem a-
moliens ab eis. Tibi ergo iure milles repetimus:
Mala nostra pelle.

MANTE

Bona tua ha pofce.

Sicut porro petimus per **MARIAM** omnia mala nobis amoveri, ita & per eam omnia nobis bona provenire postulam. Optamus ut ipsa non solum plagas delectat **Ægyptiacas**, vel **Ægyptiacis** similes, sed sicut **Virga Moysis** initium fuit **lithicis** omnibus bonis, educes eos ex **Ægypto**, aperies viam maris, transmittam facies per **invia** & **inaccessa**, **spiciens** **Ægyptios** persequentes, educensque postea de petra aquas ad **refrigerium** totius populi: ita **MARIA** **Virga mystica** educat nos de peccati tenebris, tutetur contra hostes, appetat viam in **cœlum**, **suppliciter** nobis aquas vias, & omnia alia necessaria in terram promissionis fluentem **lacte** & **melle** nos tandem introducat, in illam, inquam, terram **vincuntium**, ut **viam** eius omnium bonorum aggregatione perfectus.

Certe, sicut omnem maledictionem sollicita est a suis clientibus **Virgo Deipara** depellere, ita sollicita procurare omnem benedictionem, & quæcumque saluti conveniat. Sic & **Rebecca Mater** affectu speciali protegens **Iacob Filium** suum **piræ** **Egri**, non solum eum ab iracundia fratris liberavit, sed etiam conciliata ei Patris benedictione, in **Mesopotamiam** cum fecunditate transmisit, & quicquid ei bonum iudicavit, ipsa sollicitè petiit. Talis ergo **Mater est MARIA**, immò longè precior, sapientior, sollicitiorque de suis Filijs, ut omnem eis benedictionem conciliet, omneque bonum procuret. Ipsa probe novit, quid nobis conducat, quid bonum, quid malum: eius ergo pijs manibus piæque voluntati omnia nostra securè possumus commendare. Si non solum Patres, sed & **Matres** norunt bona data dare Filijs suis, quanto magis **Mater nostra cœlestis**? Merito igitur omnia nostra ei committentes (cum plerumque necessitiamus quid oremus, eumque **spiritus** **simus**) generaliter ei **supplices** dicimus: *Mala nostra pelle, bona cum te posse.*

Neque ipsa poterit esse similis **Matri** **Filiorum** **Zebedæi**, que quadam immoderata cupiditate mater nã, i tacis specie & pallio velata, honores & similita petebat Filijs, iuxta eorum votum. Sed repulsam passa est a **Domino** dicente, tam **Matri**, quam **Filijs**: *Ne scitis quid petatis.* **Maria** scit **bilis** autem qui hæc viderat, interrogat exeuntem, perfecte quid petere oporteat, nec aliud petere possit, quam quod **Mater** deceat, quodque **Filijs** conducat, nec repulsam pati potest: *Pete Mater, non enim decet ut confundam faciem tuam.*

Concludamus hæc omnia exemplo, quod refert **Cælestinus** **miraculis**, quo declaratur **Virginem** bona temporalia cum spiritualibus quandoque reddere gratæ ad se confipientibus. In **Diocesi** **Leodisensi** quidam **adulescens nobilis**, epibus sibi à parentibus relictis, in **hære** & **torneamenta** dissipatis, compulsus fuit **predia sua** **Abrenunciare** **vicino nobili**. **Cum** **vero** ad **inopiam** redactus, etiam **consilij** **impersores**, dixit ei quidam **villiticus** **suus**, **magis** **artibus** **in** **fortibus**, **Domine**, **sibi** **quid** **credere**, **numquid** **veritas**

sufficiens, sequimini me. Secutus est miser, quasi **Evangelium** **serpentis**, quasi **avis** **stibulum** **aucupis**, in **laqueum** **Satanae** **confusus**. **Duxit** **autem** **eum** **nocte** **in** **montem** **quoddam**, **ubi** **cum** **aliquo** **miscerat** **sermonem**. **Interrogat** **adulescens** **quam** **alloguatur**: **Cur** **ille**: **Non** **sic** **hoc** **vobis** **cura**, **stantium** **obsequare**. **Tandem** **adulescens** **adulescens**, **Satana** **dixit**: **Ecce** **nobilem** **hunc** **dominum** **meum** **adduxi** **vestra** **majestati**, **ut** **eum** **præfinitis** **honoribus** **et** **epibus** **restituatis**. **Spontes** **Satanae** **epus** **et** **honores** **amplissimos**, **si** **meo** **velit** **sibi** **esse** **subdito**. **Et** **renunciare** **Christo**. **Horret** **hic**, **et** **hæret** **adulescens**. **Sed** **homo** **ille** **perditionis** **serpentina** **virgum** **voce** **ait** **ei**: **Quid** **timere** **vincum** **verbum** **profiteri**? **Dixit** **Abrenunciatio**. **Illo** **igitur** **persuadente**, **abrenunciavit** **Christo**, **et** **honoribus** **offerit** **Diabolo**. **Hoc** **peractis**, **ait** **Satana**: **Non** **est** **hoc** **satis**, **debet** **etiam** **renunciare** **Matri** **Christi**. **Expansit** **adulescens**, **et** **dixit** **se** **numquam** **id** **acturum**. **Cui** **relicuit**: **Fecisti** **quod** **maius** **est** **at**, **quid** **vereris** **quod** **minus** **est**? **At** **ille**: **Licet** **verissimum** **mibi** **mendicandum** **sic**, **non** **acquiescam**. **Sic** **infecto** **negotio** **redierunt**. **Iter** **autem** **eis** **erat** **iuxta** **quendam** **Ecclesiam**, **quam** **adulescens** **adversens** **aperiam**, **desilire** **igno**, **illum** **que** **commissit** **villico**, **ut** **contingeret** **procederet**, **et** **eum** **in** **via** **expectaret**. **Ibi** **in** **Aræ** **erat** **imago** **Virginis** **puerum** **lesum** **gestantis**. **Ecce** **emittit** **Maria** **lucem** **capit** **oriri** **in** **corde** **Adulescens**, **in** **vepra** **contritione** **in** **gemitis** **et** **lacrymans** **totum** **linguescens**. **Eadem** **hora** **divino** **nutu** **adversit** **alter** **Nobilis**, **cui** **omnia** **sua** **vendiderat**, **agnosque** **Adulescentem** **lacrymantem** **et** **plangentem**, **ac** **laticens** **admirabatur** **que** **ibi** **seebat**. **Audivit** **autem** **Virginem** **per** **os** **imaginis** **hunc** **in** **modum** **Filium** **suum** **alloguentis**: **Dulces** **sime** **fili**, **in** **terro** **hinc** **peccator** **ri**. **At** **ille** **faciem** **avertens**, **nihil** **respondebat**. **Rursus** **rogabat** **Maria**: **Miserere** **ei**, **quia** **tenentis** **est**. **Cui** **Fi** **lius**: **Quid** **vis** **ut** **ei** **faciam**, **quandoquidem** **me** **abnoscant**. **Post** **hac** **imago** **puerum** **IESU** **M** **juxta** **Aræ** **collocavit**, **et** **se** **eius** **substantens** **pedibus**, **dixit**: **Rogo** **Te** **Fili**, **ut** **propter** **ma** **dimittas** **ei**. **Tunc** **Filius** **ele** **uans** **Materem** **subiunxit**: **Numquam** **tibi** **quicquam** **denegavi**, **propter** **te** **dimittis** **eorum**, **o** **M**. **ter** **hinc** **illius** **ma** **Præ** **dimissis** **et** **culpam** **ab** **con** **tritionem** **in** **nu** **et** **poenam**, **ob** **Matri** **intercessionem**. **Surgens** **egressus** **vir** **adulescens**, **tristis** **de** **culpa**, **bilis** **is** **de** **indulgentia**. **Notabilis** **autem** **qui** **hæc** **viderat**, **interrogat** **exeuntem**, **quid** **sibi** **velint** **oculis** **tu** **midis**? **Ille** **à** **vento** **id** **prodixit** **ait**: **Cui** **ipse**: **Non** **me** **laet** **causa** **tristitia** **tua**. **Habeo** **Filiam** **unicam**, **si** **in** **vocarem** **eum** **cujus**, **omnia** **tibi** **restitue**, **teq**, **hæc** **idem** **ex** **asse** **meum** **in** **struo**. **Confessis** **Adulescens**, **nuptie** **celebratae** **sunt**, **omni** **aque** **bona** **sua** **recuperavit**. **Allenit** **Cælestius** **hæc** **cecidisse** **circa** **Floris** **que** **olim** **erat** **Leod**. **Diocesis**, **nunc** **Namurcensis**. **Id** **autem** **factum** **est** **patrocinio** **Virginis** **que** **&** **mala** **ab** **eo** **populit**, **&** **bona** **cuncta** **populit**.

Mala nostra pelle, bona cum te posse.

Quæ bo

na B. M. V. potenda

Matt. 20.

3. Reg. 2.

Exemplum.

